

În Romani 1:18-20, ni se arată ca orice persoană are o conștiință. Este imposibil ca cineva să nu aibă o conștiință.

Romani 1:18-20 (BTF2015)

¹⁸ Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în nedreptate.

¹⁹ Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu *este arătat în ei (nu lor)*; fiindcă Dumnezeu le-a arătat.

²⁰ Fiindcă lucrurile invizibile ale Lui de la creația lumii *sunt văzute clar (nu vag)*, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză;

Unii oameni cred că există ființe umane fără conștiință, care nu au nici o condamnare asupra păcatului și că doar religia este cea care a impus oamenilor această cunoaștere a binelui și răului. Unii afirmă că toate lucrurile ar fi mult mai bune dacă nu ar exista oameni religioși care să le spună tuturor ce este bine și ce este rău. Cu toate acestea, acest pasaj arată faptul că această cunoaștere este pusă de Dumnezeu în interiorul tuturor. Este ca un dispozitiv de localizare care îți spune în mod constant când ai luat-o pe calea greșită. Cu toate că este inconfortabil și niciunuia dintre noi nu îi face plăcere să i se spună mereu când a greșit, ne este totuși necesar. Pentru a primi mântuirea, trebuie mai întâi să fii conștient(ă) de nevoia ta de mântuire.

O întrebare s-ar putea ridica aici în mintea unor oameni cu privire la Isus și la conștiință. Din moment ce Adam a primit conștiința după ce a păcătuit, iar Isus s-a născut fără păcat, avea

oare Isus conștiință? Avea El nevoie de conștiință din moment ce nu a păcătuit niciodată? Desigur, că și Isus a avut conștiință. În primul rând, El a avut conștiință pentru că trebuia să păstreze toate atributele umanității, cu excepția naturii păcătoase. El trebuia să fie om în toate aspectele, astfel încât jertfa Sa să fie semnificativă și omenirea să se poată identifica cu El în moartea Lui, ca plată pentru păcatele ei. În al doilea rând, a avea conștiință nu e pe cineva păcătos. Conștiința este sfântă deoarece reflectă natura și standardul moral al lui Dumnezeu. Isus a avut conștiință pentru că a fost om, dar nu a încălcat-o niciodată.

Mințile cercetătoare s-ar putea să meargă mai departe cu întrebările și acest lucru e foarte bun. Întotdeauna încurajez întrebările din Cuvântul lui Dumnezeu. Următoarea posibilă întrebare este aceasta: „Întrucât Isus a avut conștiință și El este și Dumnezeu, înseamnă acest lucru că și Dumnezeu, Tatăl sau Duhul Sfânt au conștiință? La urma urmei, Geneza 3:22 arată că întreaga Trinitate – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – aveau cunoștința binelui și răului. În acel pasaj, Dumnezeu a spus: ‘Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, să cunoască binele și răul.’ Dacă Dumnezeu, Tatăl știa binele și răul, nu înseamnă aceasta că și El avea conștiință?” Ei bine, nu neapărat. Întreabă-te următorul lucru: „Are Dumnezeu, Tatăl, cu adevărat nevoie de o conștiință?” Eu cred că Dumnezeu, Tatăl, nu a avut niciodată conștiință și de aceea El nici nu a creat pe om la început cu o conștiință. În acest moment, s-ar putea cu adevărat să te alarmezi: „Ce? Nu-i acest lucru erezie?” Ei bine, te încurajez să fii calm(ă) pentru o clipă și să gândești puțin mai adânc la aceasta împreună cu mine. Dumnezeu este neprihănit și drept. El există în neprihănire și însăși natura Sa este neprihănire. El nu are o busolă morală care să-L guverneze. Prin însăși natura Lui, Dumnezeu are dreptate tot timpul. Tot ceea ce spune și face Dumnezeu este corect și drept.

Conceptele de bine și de rău sunt atât de adânc înrădăcinate în noi ca ființe umane, încât ne este dificil să ne imaginăm o perspectivă în care binele și răul nu există. A-L vedea pe Dumnezeu ca simbolul suprem al bunătății morale este doar o perspectivă umană. Însă, Dumnezeu este mult mai mult decât atât. El este neprihănire. Există o diferență între acestea două și voi explica de ce. De exemplu, dacă îl vezi pe Dumnezeu ca fiind pur și simplu moral, atunci legile Sale sunt susceptibile pentru dezbateri morale. Standardele morale se schimbă în timp. Ceea ce este imoral pentru o cultură este acceptabil în alta. Poți dezbate moralitatea la nesfârșit și nu ai să ajungi niciodată la un punct comun de agreare. Acest lucru este

evident mai ales în problema căsătoriei între persoane de același sex. Dumnezeu a definit căsătoria doar între un bărbat și o femeie. Acest lucru nu se discută, însă oamenii au făcut din el un argument moral și etic. „Cum să nu permiți la doi oameni care se iubesc să se căsătorească? Cui îi pasă că sunt de același sex?” Deși înțeleg logica din spatele acestui argument, nu contează, deoarece legea lui Dumnezeu nu este etică sau morală – ea este dreaptă și neprihănită. Prin urmare, Dumnezeu are dreptate și aceasta nu se discută. A fost oare un lucru imoral simplul fapt că Adam și Eva au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului? Nu, deloc conform standardelor morale. Ce este așa de rău în a mânca din fructul unui pom? Însă, acela a fost un păcat capital și un lucru imoral, deoarece Dumnezeu a spus așa. A fost oare imoral faptul că Moise a lovit stânca a doua oară în loc să-i vorbească? Nu, nu a fost un lucru păcătos în sine. Cu toate acestea, a fost un păcat grav pentru care Moise a fost aspru pedepsit din cauză că Dumnezeu îi spusese să vorbească stâncii și nu să o lovească. Vedeți diferența dintre o busolă morală și dreptate?

Acum, haideți să încercăm să definim răul pe baza a ceea ce am spus până acum. Deoarece Dumnezeu este drept, există doar două răspunsuri posibile din partea oamenilor la ceea ce spune Dumnezeu. Ascultă de Dumnezeu și trăiește. Răscoală-te împotriva lui Dumnezeu și mori. Orice lucru care duce la moarte, suferință sau judecată este ceea ce Biblia definește ca fiind rău. Răul nu este o entitate obiectivă care există în opoziție cu Dumnezeu. Răul este tot ceea ce duce la moarte, necaz sau judecată, deoarece e răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Pentru om, aceasta este doar o chestiune de alegere morală: ascultă de Dumnezeu, ceea ce e un lucru bun, și trăiește; respinge pe Dumnezeu, ceea ce e un lucru rău, și mori. Însă, pentru Dumnezeu, este o chestiune de adevăr. Dumnezeu a spus că plata păcatului este moartea, astfel că atunci când păcătuiești, vei muri cu siguranță. Dumnezeu cunoaște binele și răul, nu datorită unei conștiințe și nici din cauză că El Însuși a experimentat răul, ci pentru că răul este tot ceea ce Dumnezeu nu este.

Răul constituie tot ce e contrar naturii lui Dumnezeu și decretelor Sale care sunt adevăr. Când omul a mâncat din pomul interzis, s-au întâmplat două lucruri. În primul rând, spiritul omului a murit și a fost separat de neprihănirea lui Dumnezeu. În al doilea rând, omul a primit conștiința pentru a face distincția între bine și rău. Spiritul omului nu a murit din cauza fructului în sine în sensul că fructul a fost ceea ce i-a adus moartea. Omul a murit pur și

simplu din cauză că nu a respectat porunca lui Dumnezeu de a nu mânca din acel pom. În momentul în care omul a încălcat porunca lui Dumnezeu, el a devenit rău și a cunoscut răul doar din cauză că s-a opus unei porunci drepte pe care Dumnezeu i-o dăduse. Dacă pomul cunoașterii binelui și răului ar fi transmis omului moartea și răul, atunci ar fi trebuit să fi fost numit pomul morții sau pomul răului. La urma urmei, celălalt pom important a fost numit pomul vieții, deoarece ar fi dăruit viața veșnică trupului lui Adam. Însă, pomul cunoașterii binelui și răului i-a dat omului conștiința. Gândește-te la aceasta puțin. Este uimitor! Dumnezeu este atât de înțelept. Când Dumnezeu i-a dat omului porunca să nu mănânce din pomul cunoașterii binelui și răului, Dumnezeu i-a dat de fapt omului opțiunea de a se răzvrăti împotriva Lui și de a deveni rău, în așa fel încât omul să aibă libertatea de alegere. În același timp însă, Dumnezeu a încorporat conștiința tocmai în rodul aceluia pom interzis. Conștiința reprezintă capacitatea de a distinge între bine și rău; ea este o amprentă a neprihănirii lui Dumnezeu, care dezvăluie puțin din însăși natura lui Dumnezeu. Omul a avut nevoie de conștiință pentru ca să își dea seama imediat că s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și să realizeze amploarea faptei sale. Altfel, el și-ar fi continuat viața și nu și-ar fi dat seama niciodată de ce a făcut. Mai mult, conștiința urma să țină sub control spiritul mort al omului până când va veni neprihănirea deplină în Cristos. Din acest motiv, omul nu a devenit rău pur și de nerăscumpărat ca diavolul, care tot s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu. Această strategie ingenioasă în sine dezvăluie ceva extraordinar despre Dumnezeu. Ne descoperă că El s-a pregătit pentru posibilitatea ca omul să nu L se supună, punând o conștiință în rodul aceluia pom în loc de moarte. Dumnezeu ar fi putut crea pomul vieții și pomul morții, iar când omul ar fi mâncat din pomul morții, acesta ar fi fost finalul său. Omul ar fi intrat în moarte veșnică și ar fi devenit ca diavolul, în timp ce Dumnezeu l-ar fi lăsat în moarte și probabil ar fi putut crea o altă lume. Acest lucru ar fi fost drept din punctul de vedere al lui Dumnezeu și nimeni nu L-ar fi putut învinovăți de nimic. La urma urmei, El i-a spus omului că în ziua în care va mânca din acel pom va muri. Însă, aici vedem dragostea nemărginită a lui Dumnezeu pentru noi și înțelepciunea Sa extraordinară! Slavă Domnului!

Acum, să revenim la scopul și efectele conștiinței. Conștiința ta este cea care te condamnă. Da, este adevărat că nu există nici o condamnare pentru noi cei care suntem în Isus Cristos (Romani 8:1). Dar trebuie să credem acest cuvânt pentru a scăpa de condamnarea care vine

de la conștiința noastră. Noi trebuie să luăm Cuvântul lui Dumnezeu și să ne purificăm conștiința prin El, să ne curățăm conștiința și să o spălăm cu apa Cuvântului. Există două modalități de a ne curăța conștiința. Haideți să citim mai întâi Evrei 9:14 și Evrei 10:22

Evrei 9:14 (BTF2015)

¹⁴ Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern s-a oferit pe sine însuși fără pată lui Dumnezeu, *va curăța conștiința* voastră de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeului cel viu?

Evrei 10:22 (BTF2015)

²² Să ne apropiem cu o inimă adevărată, în deplină asigurare a credinței, având inimile stropite, pentru curățire, de *o conștiință rea* și trupurile scăldate cu apă pură.

După cum ilustrează aceste două pasaje, o modalitate de a ne curăța conștiința este să aplicăm sângele lui Cristos peste lucrurile păcătoase cu care ne condamnă conștiința noastră și să declarăm adevărul Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la noi și la identitatea noastră, chiar în mijlocul sentimentelor de vinovăție. Un alt mod mai eficient de a ne curăța conștiința este de a nu o încălca deloc. 1 Timotei 1:19 spune că dacă nu păstrăm o conștiință bună, credința noastră va naufragia:

1 Timotei 1:19 (BTF2015)

¹⁹ Ținând credința și *o conștiință bună*, pe care unii le-au lepădat, și referitor la credință au naufragiat,

Același lucru îl găsim în 1 Timotei 3:9:

1 Timotei 3:9 (BTF2015)

⁹ Ținând misterul credinței într-o *conștiință pură*.

Vedem în aceste pasaje contrastul dintre o conștiință bună și curată și o conștiință rea și

întinată. O conștiință bună și curată este una care nu a fost încălcată, în timp ce o conștiință rea și întinată este una care a fost încălcată de ceva greșit ce am făcut și acum ea ne condamnă. Pe cât de mult posibil, ar trebui să nu ne încălcăm conștiința, deoarece asta ne afectează credința într-un mod negativ. Ne distruge credința chiar și cu privire la alte lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu, precum și credința din alte domenii ale slujirii și vieții noastre. Ne va fi mult mai dificil să ne rugăm pentru un bolnav să fie vindecat atunci când avem o conștiință rea care ne condamnă. Așadar, ne putem curăța conștiința folosind ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre noi, dar este și mai bine dacă păstrăm conștiința curată în mod regulat prin a nu o încălca. 1 Ioan 3:21 ne spune următorul lucru:

1 Ioan 3:21 (NTLR)

²¹ Preaiubiților, dacă inima noastră *nu ne condamnă*, avem cutezanță (*curaj*) înaintea lui Dumnezeu.

Încrederea și păstrarea curajului în fața lui Dumnezeu este foarte importantă în exercitarea credinței în orice domeniu al vieții tale. Evrei 10:35 ne spune:

Evrei 10:35 (BTF2015)

³⁵ De aceea nu lepădați cutezanța voastră, *care are o mare răsplătire*.

Acesta este unul dintre motivele pentru care mulți oameni din trupul lui Cristos nu văd manifestări mai mari și mai dese ale puterii lui Dumnezeu. Este din cauză că propria lor inimă și conștiință îi condamnă. Este din cauză că aceștia încalcă în mod constant ceea ce Dumnezeu le-a spus să facă sau să nu facă. Romani 2:15 descrie funcția conștiinței în acest fel:

Romani 2:15 (BTF2015)

¹⁵ Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, *conștiința lor de asemenea aducând mărturie* și gândurile lor, în același timp acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele),

Conștiința este partea din tine care fie te acuză, fie te scuză, partea care fie te condamnă, fie îți dă încredere și curaj.

Conștiința ta te poate efectiv zidi sau te poate dărâma, în funcție de ce fel de conștiință menții: una bună sau una rea. Mulți oameni nu înțeleg acest lucru și nu știu cum să se ocupe de conștiința lor într-un mod adecvat, astfel încât să fie zidiți în mod continuu în credință și să fie pregătiți pentru orice lucrare bună.

Acum, un alt lucru important cu privire la conștiință este că ea nu reprezintă un ghid perfect și nu poți depinde doar de ea. Conștiința poate fi influențată; poate fi însemnată cu fierul roșu sau cicatrizată (1 Timotei 4:2); poate fi întinată; poate fi denaturată; poate fi slabă (1 Corinteni 8:7) sau puternică; și poate fi bună sau rea. Să vedem câteva exemple:

1 Corinteni 8:4-9 (BTF2015)

⁴ De aceea cât despre a mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât numai unul singur.

⁵ Căci chiar dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni),

⁶ Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi în El; și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

⁷ Însă *nu este în fiecare om acea cunoaștere*, fiindcă unii, conștientizând idolul până la această oră, mănâncă aceasta ca ceva sacrificat unui idol; *și conștiința lor, fiind slabă, este întinată*.

⁸ Dar mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici dacă mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mâncăm, nu suntem mai răi.

⁹ Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor slabi.

Din ceea ce vedem în acest pasaj, o conștiință slabă pare a fi una care are mai puțină cunoaștere și revelație a realității Cuvântului lui Dumnezeu și, ca urmare, i se impun mai multe reguli decât este necesar. Acest pasaj ne arată, de asemenea, din nou că o conștiință

poate fi întinată încălcând una dintre acele reguli pe care le are. O conștiință nu este întinată doar cu lucruri rele și imorale, ci și cu lucruri care depășesc limitele și regulile noastre autoimpuse, care se bazează pe nivelul nostru de cunoaștere și de revelație.

Pasajul de mai sus descrie o problemă existentă în biserica primului secol. Mulți oameni fuseseră închinători la idoli înainte de a deveni creștini și aveau o problemă cu carnea cumpărată de la piețe care fusese oferită idolilor. Unii dintre acești oameni care participaseră la închinarea la idoli se simțeau condamnați: „Ei bine, pentru mine a mânca această carne care a fost închinată unor idoli e ca și cum aș participa și eu la închinarea la acei idoli”. Însă, alți oameni înțeleseseră mai profund harul lui Dumnezeu și gândeau diferit: „Acel idol nu reprezintă nimic pentru mine, carnea nu este întinată și nu se va întâmpla nimic dacă cumpăr și mănânc carnea care a fost sacrificială și oferită idolilor înainte”. Probabil era și mai ieftină această carne, așa că era mai convenabilă. Romani 14:20-23 descrie o situație similară:

Romani 14:20–23 (BTF2015)

²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile *sunt pure; dar este rău* pentru acel om care mănâncă spre poticnire.

²¹ Bine este să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici *să nu faci ceva* prin care fratele tău *se împiedică*, sau este *poticnit*, sau este *făcut slab*.

²² Ai credință? Să o ai pentru tine însuși înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine însuși în acel lucru pe care îl permite.

²³ Iar cel ce se îndoiește, *dacă mănâncă, este damnat*, pentru că nu *mănâncă* din credință; fiindcă orice nu este din credință este păcat.

Ceea ce învățăm din această ilustrație este că conștiința umană poate face pe cineva să se simtă vinovat de lucruri la care nu este nimic în neregulă. Eram odată într-o vacanță cu familia mea la mare și în timp ce eram acolo am mers la o biserică locală într-o duminică dimineată. Pastorul de acolo a început să predice că creștinii nu ar trebui să bea cafea sau să meargă la plajă. Noi eram toți bronzăți de soare și ne bucuram de viață. Desigur, ochii tuturor erau ațintiți asupra noastră, în timp ce acest lucru se predica, ca să nu mai menționez și

faptul că toți din biserica de acolo locuiau lângă plajă! Imaginează-ți acest lucru: să locuiești lângă plajă și să nu o folosești niciodată! Ceea ce încerc să spun este că conștiința ta se poate schimba în funcție de trecutul tău, educația ta și de diverse alte lucruri. Desigur, fiecare persoană se naște cu o conștiință de bază și o cunoaștere intuitivă a binelui și a răului. Însă conștiința aceea de bază poate fi atât extinsă pentru a deveni foarte sensibilă prin adăugarea de mai multe reguli, cât și redusă la o conștiință opacă și insensibilă, care nu mai funcționează corect.

Pentru a înțelege mai bine cum funcționează conștiința, o putem compara cu o aplicație de monitorizare. În domeniul serviciului meu în IT, avem aplicații de monitorizare care monitorizează bazele de date și utilizarea resurselor de pe calculatoarele întregii companii. De exemplu, este monitorizată utilizarea spațiului de stocare, utilizarea procesoarelor, apariția diferitelor erori sau corupții, etc. Ori de câte ori are loc un eveniment neobișnuit sau o limită predefinită este depășită, aplicația de monitorizare trimite automat prin e-mail o alertă de notificare pe telefonul meu și apoi eu pot interveni și verifica care este problema. Aceste sisteme de monitorizare vin la pachet de obicei cu un set predefinit de alerte, care sunt cele mai importante și de bază. După aceea, poți șterge unele dintre aceste alerte de bază predefinite, le poți modifica pragurile la care să trimită notificări sau poți adăuga mai multe alerte și praguri. Orice sistem de monitorizare trebuie să aibă alertele ajustate și reglate în așa fel încât sistemul să nu fie prea sensibil la orice eroare, dar nici prea degajat. Pe de o parte, dacă sistemul de monitorizare este prea sensibil, vei primi alerte prin e-mail tot timpul, căsuța de e-mailuri vă va fi inundată, și s-ar putea să scapi din vedere unele alerte critice. Pe de altă parte, dacă sistemul de monitorizare este prea degajat, atunci vei primi mai puține alerte sau chiar deloc. În acest caz, ai șanse mult mai mari de a nu fi alertat atunci când chiar apare o problemă cu adevărat critică. Conștiința umană funcționează exact în același fel. Ea vine la pachet cu un set predefinit de repere morale de bază. Pe de o parte, putem face această conștiință mai sensibilă impunând-i noi reguli minții noastre în mod conștient sau inconștient. În funcție de cultura sau de tipul de biserică în care am crescut, unele reguli noi create de om s-ar putea să ne fi fost transmise fără ca noi să fim conștienți de ele. Aceste reguli probabil nu sunt neapărat rele în sine, dar dezavantajul unei conștiințe hipersensibile este mai multă condamnare și vinovăție. Pe de altă parte, putem

face acea conștiință insensibilă prin încălcarea ei în mod constant. Dezavantajul acestei stări este că pierdem încet capacitatea de a vedea drept rele unele lucruri, fapte sau comportamente care sunt cu adevărat rele sau imorale.

Să facem un pas mai departe și să vedem un alt lucru important despre conștiință. Noi ne putem distorsiona conștiința și prin comparația cu alții. 2 Corinteni 10:12 ne spune acest lucru:

2 Corinteni 10:12 (BTF2015)

¹² Fiindcă nu cutezăm să ne facem din numărul, sau să ne comparăm cu unii ce se recomandă pe ei înșiși, dar ei, *măsurându-se* prin ei înșiși și *comparându-se* între ei înșiși, nu sunt înțelepți.

Ceea ce acest pasaj încearcă să transmită este că poți să distorsionezi felul de a judeca al conștiinței tale atunci când te compari cu alte persoane. Acesta este modul în care mulți oameni ajung la standardul lor de bine sau rău. Avem o cunoaștere intuitivă a binelui și răului, dar Scriptura spune că o putem întina, și că o putem face opacă, ceea ce înseamnă că ea nu este o călăuză de încredere. Mulți oameni își stabilesc standardul de moralitate prin a privi în jur și a face o medie a moralității celor din jurul lor, în așa fel încât ei să nu fie nici cei mai răi, nici cei mai buni. Atâta timp cât se situează cât mai aproape de medie, majoritatea oamenilor consideră acest lucru suficient. Vizionarea de filme sau emisiuni ce conțin imoralitate și adulter, ne influențează standardul de bine și rău în mod negativ. Exact acest lucru încearcă Hollywood-ul să îl facă din ce în ce mai intensiv în ultima vreme, prin strecurarea în orice film nou a unei scene de homosexualitate, care de cele mai multe ori nu are nimic de-a face cu acțiunea filmului. Aceste scene sunt acolo cu un singur scop: să distorsioneze standardul moral al oamenilor în acel domeniu, să le insensibilizeze conștiința și să aducă acele comportamente la un nivel de normalitate și de moralitate medie.

Conștiința nu poate fi ghidul nostru absolut. Nici nu o putem ignora pentru că o avem cu toții. Dacă o ignori doar pentru că nu este un ghid de încredere, acest lucru este tot în detrimentul tău, pentru că atunci ea devine opacă și împietrită. Totuși, nici nu o putem lăsa să

domnească în viața noastră și nici să aibă ultimul cuvânt. Deci, cum procedăm atunci cu ea? Trebuie să ne ocupăm de ea într-un mod adecvat ca și credincioși în Cristos, astfel încât să nu o ignorăm, dar nici să nu o lăsăm să ne domine, ci să o folosim în avantajul nostru. Apostolul Pavel spune următoarele despre conștiința sa în Faptele Apostolilor 23:1 și Faptele Apostolilor 24:16:

Faptele Apostolilor 23:1 (BTF2015)

¹ Iar Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus: Bărbați și frați, până în această zi, m-am purtat *în toată buna conștiință* în fața lui Dumnezeu.

Faptele Apostolilor 24:16 (BTF2015)

¹⁶ Și în aceasta mă deprind pe mine însumi, să am întotdeauna *o conștiință fără poticnire*, față de Dumnezeu și oameni.

Dumnezeu ne-a dat o conștiință astfel încât să existe o conștientizare în interiorul nostru a binelui și a răului și să ne arate nevoia noastră după El. Ea are potențialul de a ne pleca pe genunchi și de a ne face să chemăm ajutorul lui Dumnezeu. Însă, după cum am văzut, conștiința noastră poate fi coruptă și întinată atunci când ne comparăm unii cu alții.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Scopul și efectele conștiinței](#)